HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

למה נמנו שנותיו של ישמעאל. מה לנו למנות שנות הרשעים: **להפייחם כמה שנותיו של יעקב.** על ידי מנין שנות ישמעאל למנו למדין [נראיה פרק משנות יעקב עבדו עליו כל הקורות והמוליות לומה. מהן למנו למדין] שמשמש בשנת עבר י"ד שנה. כילד מבראשית כן פ"ו שנה כשנולד ישמעאל וכשנולד יעקב היה בן מאה שנה הרי היו ליעקב ישמעאל י"ד שנה ויעקב קדם ליעקב שמיש שנה הרי ליעקב ע"ד כמה פיילן משנותיו של ישמעאל ס"ג נמלא שהיה יעקב כשמת ישמעאל בן ס"ג שנה: **ומניא היה יעקב דו.** ומניא נמי הכי שהיה יעקב כשנתברך מהניו בן ס"ג וכו' עד שמת ישמעאל ונמלא שנולד יעקב כשהיה בן ס"ג שנה: **שלא ישמעאל.** על ידי שנולד יעקב נמלא שנולד ישמעאל: **מלמד שקידשה ישמעאל.** מבראשית כה ומת וישמיה גניות אמיה: **ותרבע עשרה שנה.** היה יעקב בבית לבן עד לתמילד יוסף לכתיב עבדתיך תרבע עשרה שנה בשתי בנותיך וגו' (בראשית לא) וכשנולד יוסף שלמו שני עבדות שבנות שנאמר ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף וגו' (שם ל) ומשם ואילך עבד לאומו בשכר הנמלן שכר בן ע"ז היה יעקב כשנולד יוסף וכתיב ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה ממלא יעקב בן מאה ושבע [שניס שכשהיה יוסף בן שלשים שנה]. ושמשה יעקב ליצא מארץ כנען שלא ילד למלכים: **שבעה דשבעה ופרין דלפנא.** לכתיב כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ וגו' (בראשית מה) שכר בן קי"ו היה יעקב כשירד למלכים וקרא כתיב שלשים ומלא שנה. ממלא משמש מניה מניו עד שנה לניה לבן ארבע עשר ומותן השניס היה בניה עבר. ולא מצינו להו לא גרמינן הכא עד לקמן: **עבר מי לאחר יירידתו של יעקב לארם נהריס.** ובא לניה לבן ועמיד שם שתי שניס לא ומשוב שנותיו של עבר וממלא שמת כשהיה יעקב בן שבעים ומשע שנה והיינו שתי שניס משכא לניה לבן כשמתחיל י"ד שנה שמשמש בניה עבר: **ילפ.** יעקב מניה עבר שתי שניס לפני מיתתו של עבר: **ממלא בשעמד הו':** הכי גרמינן **מנלן דלא מיעטם עלייהו דשניא ממלא יוסף בשפירש מהניו שלא ראהו עשריס ושמיס שנה כדרך שפירש יעקב מניס לניו.** שלא ינידו נתמלא על יוסף כ"ג שנה. כילד יוסף בן שבע עשרה שנה היה כשפירש מהניו וכשמלך על מלריס היה בן שלשים שנה שנאמר ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה[1] הרי י"ג ושבעה בשבע ותרין בכפנא הרי עשריס ושמיס שנה שנאכסנא יוסף מהניו ויעקב עמד עשריס שנה בניה לבן ו"ד שנה בניה עבר: **ילפ שמע מינה.** י"ד בניה עבר לא מניה להו ילפ מיעטם עלייהו: **אי הכי בליכל לה.** ותין כאן ילפ עשריס בניה לבן: **תיפתי ג' שניס נחורפ.** בשובו מארם נהריס בשא ליעקב מניו ויבן לו בית לימות החורף עשה סוכות ג' פעמים שני ימות הקיץ הרי י"ח ובניה לו עשה מדשיס כשילפ מכאן שנאמר קוס עלה בית לו וגו' (בראשית לג):

הדרן עלך מגילה נקראת

הקורא. **לנועזות.** כל שאינו לשון הקודש נקרא נעז. ולקמן[1] פריך והא אמרת קראה בכל לשון לא ילפ: **סירוגין.** בגמרא[2] מפרש קורא מעט ופוסק ב[3] (ושותה) ומחזר ופוסק: **היה לוקבה או דורשה.** ומתוך כך קורא מה כוון לבו ילפ: **דיפתרא ונייר.** מפרש בגמ'[4]: **על הספר.** קלף: **גמ' מנהני מילי.** למפרע לא ילפ: **מה ומנה למפרע לא.** לפי שאין מפסיר שיהא ט"ו קודם לי"ד: **ממורא שמא עד מבואו.** כשם שמקיעת החמה לא יהפכו כך מהולל שם ה' ולא למפרע: **זה היום.** כשלר היום שאינו יעקב מיצחק אביו ל"ד שנה. כשנפנב [יוסף] היה בן י"ז שנה וי"ג שנה עשה בבית אדוניו ובבית הסוהר, שבע [שובע] ושנתיים הרעב, הרי י"ג שנה וד' שנה ושתי שנים הרי כ"ב. נתכסה יוסף מיעקב אביו כשיעור השנים שנתכסה יעקב מיצחק אביו, זולתי י"ד שנים שהיה יעקב למד תורה בבית עבר, ולא נענש עליהן. וכל זה החשבון מפורש מן הפסוקים הנזכרים בגמרא של זו השמועה. היה יוסף בשעה שהגיע אל יצחק אבי אביו בן ח' שנים ויעקב היה בן צ"ט שנאחזו שנתים בדרך, נמצא יעקב בעת שנפנב יוסף בן ק"ח שנה וכ"ב נתכסה ממנו, הרי שלשים ומאת שנה. כדכתיב שלשים ומאת שנה. **הדרן עלך מגילה נקראת** פרק שני: **הקורא את המגילה למפרע** [קרא] כתכתב וכזמנים, מה י"ד שהוא זמנם אם יעבור לא יתכן להחזירו למפרע ולקרותה ביום [י"ד], שכבר עבר, כך קריאתה למפרע לא. אע"ג דהאי קרא ככתבם וכזמנם בעשייה כתיב, איתקש זכירה לעשיה, שנא' והימים האלה נזכרים ונעשים. תנא וכן בהלל וכן בקריאת שמע וכן בתפלה, למפרע לא יצא. הלל, דכתיב ביה ממזרח שמש (ו)עד מבואו מהולל שם ה', כשם שאי אפשר לזרוח השמש מן המערב כך הלל למפרע לא. **קריית שמע,**

למה נמנו שנותיו של ישמעאל כדי ליחם בהן שנותיו של יעקב דכתיב [1]ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים כמה קשיש ישמעאל מיצחק ארביסר שנין דכתיב [2]ואברם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם וכתיב [3]ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו וכתיב [4]ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם בר כמה הוה ישמעאל כדאתיליד יעקב בר שבעים וארבעה כמה פיישן משניה שתין ותלת ותניא היה יעקב אבינו בשעה שנתברך מאביו בן ששים ושלש שנה ובו בפרק מת ישמעאל דכתיב [5]וירא עשו כי ברך וגו' וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל אחות נביות ממשמע שנאמר בת ישמעאל איני יודע שהיא אחות נביות מלמד שקידשה ישמעאל ומת והשיאה נביות אחיה שתין ותלת וארביסר עד דמתיליד יוסף הא מאה שבעין ושבעה וכתיב [6]ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה הא מאה ושבע שב דשבעא ותרתי דכפנא הא מאה ושיתסר וכתיב [7]ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מאה ושיתסר הויין אלא ש"מ ארבע עשרה שנין דהוה בבית עבר לא חשיב להו דתניא [8] היה יעקב בבית עבר מוטמן ארבע עשרה שנה עבר מת לאחר שירד יעקב אבינו לארם נהרים שתי שנים [9] יצא משם ובא לו לארם נהרים נמצא כשעמד על הבאר בן שבעים ושבע שנה ומנלן דלא מיענש דתניא נמצא יוסף שפירש מאביו עשרים ושתים שנה כשם שפירש יעקב אבינו מאביו דיעקב תלתין ושיתא הויין אלא [10] ארביסר דהוה בבית עבר לא חשיב להו סוף סוף דבית לבן עשרין שנין הויין אלא משום דאשתהי באורחא תרתין שנין דתניא יצא מארם נהרים ובא לו לסכות ועשה שם שמונה עשר חודש שנאמר [11]ויעקב נסע סכותה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכות ובבית אל עשה ששה חדשים והקריב זבחים:

הדרן עלך מגילה נקראת

הקורא [א]את המגילה למפרע לא יצא [ב]קראה על פה [ג]קראה [ד]תרגום בכל לשון לא יצא אבל קורין אותה ללועזות בלעז [ה]והלועז ששמע אשורית יצא [ו]קראה סירוגין [ז]ומתנמנם יצא [ח]היה כותבה דורשה ומגיהה [ט]אם כוון לבו יצא ואם לאו לא יצא [י]היתה כתובה בסם ובסיקרא ובקומוס ובקנקנתום על הנייר ועל הדפתרא לא יצא עד שתהא כתובה אשורית [יא]על הספר ובדיו: **גמ'** מה"מ אמר רבא דאמר קרא [יב]ככתבם וכזמנם מה זמנם למפרע לא אף כתבם למפרע לא מידי קריאה כתיבה הכא עשייה כתיבה דכתיב [יג]להיות עושים את שני הימים אלא מהכא דכתיב [יד]והימים האלה נזכרים ונעשים איתקש זכירה לעשייה מה עשייה למפרע לא אף זכירה למפרע לא תנא [טו] וכן בהלל וכן בקריאת שמע ובתפלה הלל מנלן רבה אמר דכתיב [טז]ממזרח שמש עד מבואו רב יוסף אמר [יז]זה היום עשה ה' רב אויא אמר [יח]יהי שם ה' מבורך ורב נחמן בר יצחק ואיתימא ר' אחא בר יעקב אמר מהכא מעתה ועד עולם ק"ש דתניא [יט]ק"ש ככתבה דברי רבי וחכ"א [כ]בכל לשון מ"ט דרבי אמר קרא והיו

הקורא את המגילה. [כא]רבנן אמרי אמר קרא שמע נרמה להלכה מכמיס מדש דיחיד וכיכים הלכה לכיכים ועוד דקאמר ורבנן סבירי כמאן דאמר הקורא את שמע ולא השמיע לאזנו ילפ ובפרק שני דברכות (דף טו:) מסקינן כתנא קמא דרבי יוסי דאמר כן תסס: כל

[א] א מיי' פ"ג מהלכות מגלה ה"ג סמג עשין מד"ס ד טוש"ע ס"ת סימן תכ"ל סעיף ו:
[ב] ב מיי' שם הלכה ג טוש"ע שם סעיף ג וסעיף ז:
[ג] ג מיי' שם הלכה ד טוש"ע שם סעיף ט:
[ד] ד מיי' שם הלכה ג טוש"ע שם סעיף ח:
[ה] ה מיי' שם הלכה ה טוש"ע שם סעיף ה:
[ו] ו מיי' שם הלכה ה טוש"ע שם סעיף יב:
[ז] ז מיי' שם טוש"ע שם סעיף יג:
[ח] ח מיי' שם הלכה ט טור וש"ע ס"ת סימן תרנ"ח סעיף ג ס"ב ועי"ש:
[ט] ט מיי' פ"ג מהלכות מגילה הלכה ט סמג עשין ה טוש"ע ס"ת סי' תכב סעיף ו:
[י] י מיי' פ"ב מהלכות ק"ש הלכה יג סמג עשין יח טוש"ע ס"ת סימן סד סעיף ג:
[יא] כ מיי' שם הלכה י וסמג שם טוש"ע ס"ת סימן סב סעיף ב:

הגהות הב"ח

(ג) גמ' ותניא היה יעקב אבינו בניה עבר מוטמן ומשמש מרניע עשרה שנה לנמר שירד כנ"ל ומנה עבר מת ממחק: (ב) שם שתי שניס מת עבר ילפ משם ובא לו לנמס וכו' בן ע"ה שנה היה ומנלן דלא איענש יעקב אבינו עליה למימ: (ג) שם מלא שמע מינה מיבעי ליה:

מוסף רש"י

קראה על פה קראה תרגום בכל לשון. זו ואין לריך לומר זו קמני (לקמן יח.).

רבינו חננאל

לא נימנו שנותיו של ישמעאל אלא כדי לייחס שנותיו של יעקב אבינו. מצינו שהיה ישמעאל גדול מיצחק י"ד שנה, ויצחק גדול מיעקב ס' שנה, נמצא ישמעאל גדול מיעקב ע"ד שנה. ובו בפרק שנתברך יעקב אבינו מת ישמעאל וכל שנותיו היו קל"ז הסר מהם ע"ד שנה נשארו ס"ג שנה, נמצא בשת שיצא לארם נהרים בן ס"ג שנה. וי"ד בבית עבר וכ' שנה בבית לבן שנא' זה לי עשרים שנה בביתך וגו', הרי צ"ז שנה, והיה יוסף בעת צאת יעקב מאצל לבן בן [שש] שנים כי אחר י"ד שנה נולד, ונשתהה שנתים בדרך, נמצא יעקב כשבא אצל יצחק אביו בן צ"ט שנה. נתכשה יעקב מיצחק אביו ל"ד שנה. כשנפנב [יוסף] היה בן י"ז שנה וי"ג שנה עשה בבית אדוניו ובבית

ל) נמי רבינו מנמלל היה פרק הקודם את המגילה עומד פרק שני ופרק הקודם את המגילה פרק שלישי ומנמנו להנגו דמרי רבינו לפי הסדר לפנינו.